

מימון ובנקאות

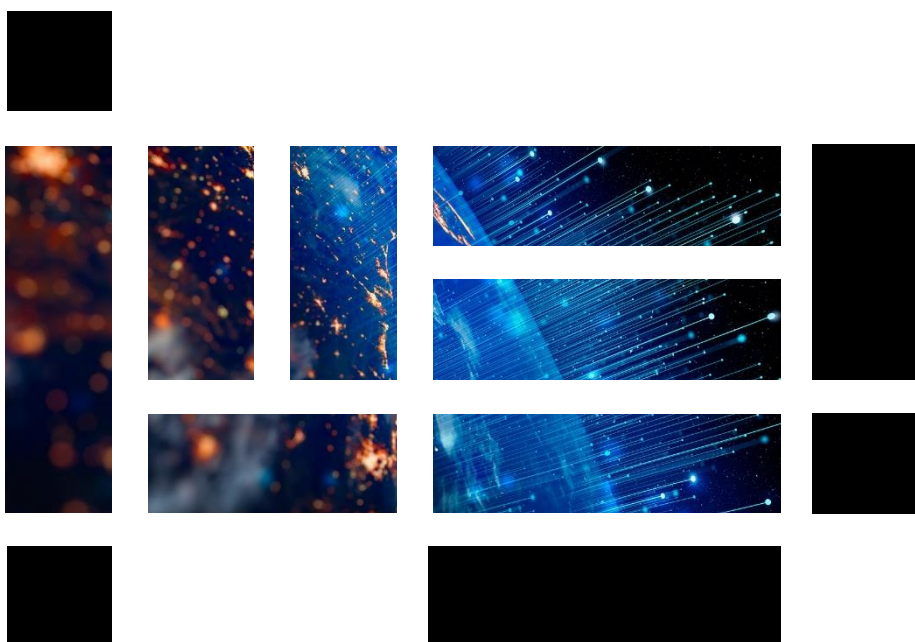
עדכוני חקיקה רגולציה ופסיקה

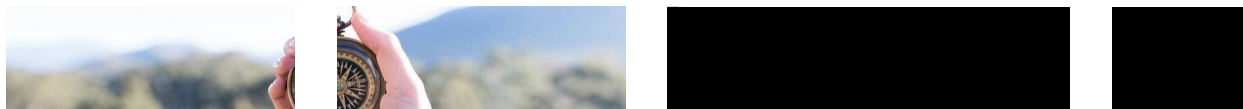
משרד גורניצקי | ספטמבר-אוקטובר 2022

חברות וחברים יקרים,

אנו שמחים להציג בפניכם את הניוזלטר המשפטי בתחום המימון והבנקאות עבור החודשים **ספטמבר ואוקטובר 2022**. העדכון כולל סקירה תמציתית של החקיקה, הרגולציה והפסיקה המרכזיים לחודש זה בתחום המימון והבנקאות.

עו"ד אלי אליה, ראש תחום בנקאות ומימון
וצוות הניוזלטר המשפטי*

עדכוני חקיקה

1. תקנות הפיקוח על שירותים פיננסיים (שירותים פיננסיים מוסדרים) (פטור מחובת רישוי), התשפ"ג-2022 (מיום 26.10.2022)

תקנות הפטור הקבועות פורסמו ברשומות ביום 26.10.2022 לאחר שעברו את אישורה של וועדת הכספים של הכנסת בספטמבר 2022, והן מחליפות את תקנות הפיקוח על שירותים פיננסיים (שירותים פיננסיים מוסדרים) (פטור מחובת רישוי) (הוראת שעה), התשע"ט-2018. במהותן, **התקנות נועדו לפטור מחובת רישוי שורה של גופים מסוימים, מוסדיים וחוף-מוסדיים, שפעילותם נכללת בהגדרת "מתן אשראי" או בהגדרת "מתן שירות בנקס פיננסי" בחוק הפיקוח על שירותים פיננסיים (שירותים פיננסיים מוסדרים), התשע"ו-2016.** נדברך משמעותי באסדרה זו הינו זה הנוגע לגופים שאינם תאגידיים בנקאיים או מוסדיים המספקים שירותים פיננסיים, לרבות אפיקי אשראי חוף-מוסדיים למשקי בית, לעסקים קטנים ובינוניים. קביעת האסדרה וכן הפיקוח על גופים אלה צפויים להביא לפיתוח השירותים הניתנים על ידיהם באופן כזה שיעודד את התחרות בתחום האשראי, ושיזיל את עלות גיוס ההון למשקי הבית והעסקים הקטנים והבינוניים.

במרכז חידושן של תקנות הפטור הקבועות עומדת **הרחבת הפטורים שהוענקו בהוראת השעה לתאגידיים זרים שהתאגדו במדינה החברה בארגון ה-OECD, כך שכעת מוחל עליהם הפטור גם ביחס למתן שירות בנקס פיננסי** (רק לעניין כספים שאינם מטבעות וירטואליים, ובהתקיימם של תנאים נוספים המפורטים בתקנות הפטור). כמו כן, **ניתן פטור זמני נוסף (עד לינואר 2024) מחובת רישוי לתאגידיים זרים המספקים שירותי תשלום אשר התאגדו ב"מדינה מוכרת"** (ארה"ב, מדינה החברה באיחוד האירופאי או בריטניה), ושמצדדים ברישיון לעסוק בשירותי תשלום מאת רשות הפיקוח באותה המדינה המוכרת. הוראת השעה מאפשרת למעשה לגופים כדוגמת PayPal לעסוק בישראל במתן שירותי תשלום ללא צורך ברישיון כאמור.

2. פורסם תזכיר חוק שירותי תשלום (תיקון מס' 2) (ייזום תשלומים), התשפ"ב-2022 (מיום 19.10.2022)

חוק שירותי תשלום מסדיר כיום שלושה שירותי תשלום: הנפקה של אמצעי תשלום; סליקה של אמצעי תשלום; וניהול חשבון תשלום. במרוצת השנים התפתחו שירותי תשלום נוספים, ותזכיר זה מבקש לעגן בחקיקה את הסדרתם של שניים מהם:

א. **שירותי ייזום בסיסיים**, הכוללים ייזום הוראת תשלום וייזום הרשאה לחיוב. בפשטות, שירות הייזום הבסיסי מאפשר לבצע העברות של תשלומים בין חשבונות, ובין בית עסק ללקוח, דרך גורם מתווך שאינו בהכרח הבנק או שמקושר לכרטיס האשראי. בעוד שכיום מבצע תשלום המבקש לבצע העברות בנקאיות או להעביר הוראות תשלום נדרש להיכנס לערוצים המקוונים של מנהל חשבון התשלום שלו, הרי שבאמצעות שירות הייזום הבסיסי, הוראת התשלום תועבר דרך המתווך אל מנהל החשבון של המשלם, כאשר כדי לבצע את פעולת התשלום כל שיהיה על המשלם לעשות הוא לאשר את פרטי החיוב בצורה ישירה למול מנהל החשבון. כך למעשה נחסכת מהמשלם הקלדת כל הפרטים הנדרשים למתן הוראת התשלום, כגון שם המוטב, מספר החשבון, פרטי מנהל חשבון התשלום של המוטב ועוד.

ב. **שירותי ייזום מכוח הרשאה** אשר במסגרתם מתייתר הצורך הקבוע של המשלם לאשר באופן פרטני כל תשלום ותשלום, וזאת מכיוון שהמשלם מעניק הרשאה מראש ליוזם התשלום (המתווך) לגשת אל חשבוננו ולהזין בו את הפרטים הנחוצים לצורך הוראת התשלום. לאחר הזנת המתווך את פרטי הוראת התשלום, מנהל החשבון של המשלם מבצע את הוראת התשלום מבלי שהמשלם נדרש כאמור לאשרה באופן פרטני.

הסדרת השירותים נועדה לשפר את חווית הלקוח, לייעל את הליך העברת הוראות התשלום, ולקדם את התחרות בשוק אמצעי התשלום בישראל.

3. **צו חדלות פירעון ושיקום כלכלי (הארכת התקופה הקובעת לעניין הגשת בקשה לעיכוב הליכים לשם גיבוש הסדר חוב – נגיף הקורונה החדש), התשפ"ב-2022 (מיום 14.9.2022)**

הוחלט להאריך בשישה חודשים נוספים את תוקפן של ההוראות המיוחדות שנחקקו במסגרת תיקון מס' 4 לחוק חדלות פירעון ושיקום כלכלי, התשע"ח-2018 נוכח משבר הקורונה, כך שהוראות פרק א' לחלק י' לחוק האמור ימשיכו לעמוד בתוקפן עד ליום 17 בספטמבר 2022.

מטרת הצו היא להאריך את תוקפן של ההוראות המיוחדות שנחקקו במסגרת תיקון מס' 4 לחוק חדלות פירעון ושיקום כלכלי, התשע"ח-2018 ("החוק") נוכח משבר הקורונה. הצו מוצע לנוכח ההשפעות הנמשכות זה למעלה משנתיים של התמודדות המגזר העסקי עם נגיף הקורונה והמציאות הכלכלית הממשיכה לייצר סקטור של חייבים אשר עיכוב הליכים לתקופה קצרה נדרש להם לשם גיבוש הסדרי חוב עם נושיהם חלף פניה לקבלת צו לפתיחה בהליכי חדלות פירעון. כמו כן, הצו מוצע נוכח **התרומה המוכחת של מסלול עיכוב הליכים** שנחקק במסגרת תיקון מס' 4 לחוק עבור חייבים המבקשים לאשר הסדרי חוב.

להזכיר, הוראת השעה קבעה מסלול ייעודי לטיפול בחובות של חייבים שנפגעו מהמשבר, שיפעל לתקופה קצרה ומוגבלת של שנה, וזאת במסגרת הוראות חלק י' לחוק. חלק י' לחוק מסדיר את ההליכים לאישור של הסדר חוב שלא במסגרת צו לפתיחת הליכים, קרי מחוץ להליך חדלות פירעון. הוראת השעה הוסיפה לחלק י' האמור את **פרק א'1: עיכוב הליכים לשם גיבוש הסדר חוב – הוראת שעה**. פרק זה מסדיר את האפשרות של חייבים (הן יחידים והן תאגידים) לפנות לבית המשפט בבקשה לעיכוב הליכים משפטיים והליכי גבייה נגדם לצורך גיבוש הסדר חוב עם נושיהם שלא במסגרת צו לפתיחת הליכים. מטרת הוראת השעה הייתה לאפשר עיכוב הליכים זמני שיסייע לחייבים ולנושיהם לנהל משא ומתן אפקטיבי לגיבוש הסדר חוב. הוראת השעה קבעה תנאים אשר בהתקיימם בית המשפט יורה על עיכוב ההליכים בעניינו של החייב, והגבילה את תקופת עיכוב ההליכים לפרק זמן של עד שלושה חודשים (ובמקרים מסוימים עד ארבעה חודשים, לכל היותר).

הניסיון שנצבר עד כה בהפעלתה ויישומה של הוראת השעה, לרבות בתקופה הנוספת שחלפה מאז הוארך תוקפה של הוראת השעה בפעם הקודמת, לצד השפעותיה ההולכות ונמשכות של ההתמודדות עם משבר הקורונה על המגזר העסקי בישראל, מלמדים על תרומתה ויעילותה של הוראת השעה עבור חייבים – יחידים ותאגידים.

בהינתן כל האמור, ולנוכח ההשפעות הנמשכות זה למעלה משנתיים של ההתמודדות עם נגיף הקורונה, נוכח המציאות הכלכלית הממשיכה לייצר סקטור של חייבים אשר עיכוב הליכים לפי הוראת השעה נדרש להם לשם גיבוש הסדרי חוב עם נושיהם כך שיוכלו להימנע מכניסה להליכי חדלות פירעון, הוחלט להאריך בצו את הוראת השעה, לשישה חודשים נוספים, כך שהוראות פרק א' לחלק י' לחוק ימשיכו לעמוד בתוקפן עד ליום כ"ד באדר התשפ"ג (17 במרס 2023).

להרחבה ראו [עדכוני חקיקה, רגולציה ופסיקה | מימון ובנקאות | יוני 2022](#)

עדכוני רגולציה

1. הודעה לעיתונות בנק ישראל – עמדת בנק ישראל בעניין הפרדת חברת כ.א.ל מבנק דיסקונט (מיום 18.10.2022)

ביום 18 באוקטובר 2022 פרסם בנק ישראל מסמך ובו מפרט את עמדתו בעניין הפרדתה של חברת כרטיסי האשראי כ.א.ל מבעלותו של בנק דיסקונט. **במסמך שפורסם מביע בנק ישראל את תמיכתו בהפרדת כ.א.ל מבנק דיסקונט, ומנמק בין השאר את עמדתו ב"קיומו של מגרש משחקים לא אחיד שעה ששתי חברות כרטיסי אשראי כבר הופרדו".** כזכור, בעקבות התווספותו של סעיף 11ב לחוק הגברת התחרות ולצמצום הריכוזיות בשוק בישראל (תיקוני חקיקה), התשע"ז-2017 הופרדו כבר חברות כרטיסי האשראי ישראלכרט ולאומי קארד מבנק הפועלים ומבנק לאומי בהתאמה. עמדתו הנוכחית של בנק ישראל מגיעה כשנה וחצי לאחר שהוקמה ועדת היגוי שמטרתה היתה לבחון את סוגיית הפרדת כ.א.ל מבנק דיסקונט, ולהמליץ לנגיד בנק ישראל בנוגע לעמדת הבנק בסוגיה.

נבקש גם להוסיף כי בתחילת חודש נובמבר 2022, ולאחר פרסום עמדתו של בנק ישראל בעניין, פרסם הצוות לבחינת התחרות בשוק האשראי, בראשות משרד האוצר, את טיוטת החלטתו התומכת גם היא בהפרדת חברת כ.א.ל מבנק דיסקונט.

2. הפיקוח על הבנקים – חוזר המפקח על הבנקים בעניין מכירת הלוואות לדיור ושיתופי פעולה להעמדת הלוואות ודיור (מיום 6.10.2022)

בחוזר מטעם המפקח על הבנקים, שהופץ ביום 6 באוקטובר 2022 לתאגידים הבנקאיים ולחברות כרטיסי האשראי, קבע המפקח על הבנקים את הוראת ניהול בנקאי תקין B329 בנושא "מכירת הלוואות לדיור ושיתופי פעולה להעמדת הלוואות לדיור". אסדרתו של המפקח על הבנקים את תחום מכירת הלוואות לדיור מנומקת בין השאר ברצונו של בנק ישראל "לשמור על זכויות הלווים בתיקי הלוואות שנמכרו, למנוע מצב של סלקציה שלילית שתפגע באיכות תיקי האשראי של הבנק ולמנוע התפתחות של סיכון מוסרי לגוף הרוכש".

עם עיקרי ההוראה ניתן למנות את **איסורו של התאגיד הבנקאי למכור תיקי הלוואות לדיור שנבחרו על בסיס איכות הלוואה הנכללת בתיק הנמכר**. בהקשר זה מחדד המפקח על הבנקים כי **תתאפשר מכירתם של תיקי הלוואות אשר נבחרו באופן אקראי בלבד**, תוך החרגה של הלוואות מסוימות ומוגדרות, כדוגמת אלה המוחרגות כתוצאה ממגבלה רגולטורית. לדברי המפקח על הבנקים, תכליתו המרכזית של האיסור האמור היא להסיר חשש לביצוען של סלקציות שליליות וחיוביות כאחת. הוראה נוספת קובעת כי **התאגיד הבנקאי מחויב לשמור על לפחות 10% מכל הלוואה בעסקת המכירה**, וזאת במטרה לצמצם את הסיכון המוסרי וכדי שלא לאפשר לבנקים לנתק את עצמם מסיכון האשראי בהלוואות אלה. המפקח על הבנקים הציב גם מגבלות על היקף עסקאות המכירה, ובהן זו המגבילה את סכום הלוואות לדיור שמוכר התאגיד הבנקאי, בתוספת הלוואות לדיור באחריות הגוף המוסדי בעסקת סינדיקציה, כך שלא יעלה על 10% מיתר תיק הלוואות לדיור (בהתקיים מנגנון החרגה הכפוף לאישורו של המפקח על הבנקים). לצד אלה, נקבעו גם הסדרים **המחייבים את התאגיד הבנקאי להבטיח כי זכויות הלווים לא יפגעו בשל מכירת תיק הלוואות**, ושלא ייפגעו הגנות המוקנות ללווה או לבעל נכס המשמש כבטוחה. כמו כן נדרש התאגיד הבנקאי לקבל את הסכמת הלווה למכירה.

עדכוני פסיקה

מחוזי

1

פסק הדין: [חלדת 18763-01-20 עו"ד אביתר קרמר נ' ממונה על חללות פירעון מחוז תל אביב \(בית-המשפט המחוזי בתל אביב - יפו, בפני כבוד השופט חגי ברנר\).](#)

השורה התחתונה:

• החלפתו של סעיף 96 לפקודת פשיטת הרגל בסעיף 220 לחוק חללות פירעון, לא הביאה לשינוי בדין החל, כלומר גם לפי הוראות סעיף 220 לחוק חללות פירעון, גריעת נכסים מקופת הנשייה אינה רק נטילת כספים מתוך הקופה, אלא גם שדרוג מעמדו של נושה רגיל למעמד של נושה מובטח. זאת משום שבצורה זו הוא מקטין את חלקם של הנושים האחרים בעוגת הכספים לחלוקה, מכיוון שלנושה המובטח מוקצה נתח מהעוגה אשר משקף את מלוא נשייתו, והוא אינו נדרש לחלוק אותו עם הנושים הרגילים.

פסק הדין בקצרה:

- ביום 25.5.2015 נחתם בין הגב' יעל אלפר ("הגב' אלפר") לבין חברת בקעת התמר בע"מ ("החברה"), חברת נדל"ן הפועלת בתחום התמ"א וההתחדשות העירונית, הסכם הלוואה בסך של 4 מיליון ש"ח, אשר מכוחו רשמה החברה לטובת הגב' אלפר שעבוד בדרגה ראשונה ("השעבוד").
- בחודש יולי 2016, בנק ירושלים ("הבנק") התחיל להעמיד ליווי בנקאי לפרויקט של החברה ובעקבות כך דרש להיות בעל שעבוד מדרגה ראשונה. לאור זאת, ובהסכמת הגב' אלפר נמחק השעבוד שנרשם לטובתה. רק בחלוף כמעט שלוש שנים, בתאריך 14.3.2019 נרשם מחדש השעבוד לטובת הגב' אלפר.
- ביחס לעיתוי מועד הרישום מחדש של השעבוד, הנאמן טוען כי הוא נעשה בעקבות כניסתה של החברה למצב של חללות פירעון. בהקשר זה הוא מפנה לעדותו של יואב אלפר (אחיה של הגב' אלפר) שטיפל בשמה בעניינים העסקיים הקשורים בחברה ועבד בחברה כמנהל פיתוח עסקי. מעדותו ניתן ללמוד כי הוא ידע היטב אודות מצבה הכלכלי של החברה בשנת 2019, ולכן פעל לרישום מחדש של השעבוד לטובת אחותו לאחר שנודע לו כי השעבוד נמחק ולא נרשם מחדש כשעבוד מדרגה שנייה.
- לעומת זאת, הגב' אלפר טוענת כי הסיבה שבגינה לא נרשם מחדש השעבוד לטובתה מיד לאחר שהשעבוד הראשון נמחק בשנת 2016, הינה טעות אנוש של עו"ד בטאט שטיפל בעניין. היא טוענת כי כאשר הסכימה למחוק את השעבוד לטובתה על מנת שיירשם שעבוד מדרגה ראשונה לטובת הבנק, הגיעו החברה, הגב' אלפר, הבנק וחברת כלל להסכמה כי השעבוד לטובת הגב' אלפר יהפוך משעבוד ראשון לשעבוד מדרגה שנייה. לדבריה, בחודש מאי 2016 נחתמו על ידי כלל הצדדים מסמכים המאשרים את ההסכמות האמורות (ככל הנראה גם אגרת החוב לשעבוד בדרגה שנייה), אלא שבשל טעות של עו"ד בטאט, מסמכי הרישום של השעבוד מדרגה שנייה לטובת המשיבה לא הוגשו לרשם החברות יחד עם הסכמתה למחיקת השעבוד המקורי שנרשם לטובתה. היא טוענת כי רק ביום 10.3.2019 התבררה הטעות של עורך הדין, ולכן ביום 14.3.2019 נרשם השעבוד מחדש. כמו כן טוענת הגב' אלפר, החברה עדיין לא הייתה מצויה בחללות פירעון בעת רישום השעבוד מחדש.

• להשלמת התמונה, ביום 8.1.2020 הוגשה בקשה למתן צו לפתיחת הליכים נגד החברה (כשמונה חודשים לאחר מועד הרישום מחדש של השעבוד), וביום 30.3.2020 ניתן נגד החברה צו לפתיחה בהליכים בחלופה של הפעלה זמנית ומינויו של הנאמן הזמני הפך לקבוע.

• הנאמן להסדר הנושים של החברה פנה לביהמ"ש, **על מנת שזה יורה כי השעבוד שנרשם לטובת הגב' אלפר אינו תקף**, בהתאם להוראות **סעיף 220 לחוק חדלות פירעון ושיקום כלכלי, התשע"ח-2018 ("חוק חדלות פירעון" או "החוק")**.

• **סעיף 220 לחוק**, שכותרתו "ביטול פעולה הגורעת נכסים מקופת הנשייה", קובע שלושה תנאים מצטברים אשר בהתקיימם **תבטל פעולה הגורעת נכסים מנכסי קופת הנשייה**: (1) כאשר הפעולה נעשתה ללא תמורה או בתמורה שאינה הולמת את העניין; (2) מועד ביצוע הפעולה הינו שנתיים לפני מועד הגשת הבקשה לצו פתיחת הליכים, או ארבע שנים כאשר מדובר בפעולה לטובת קרוב; (3) במועד ביצוע הפעולה היה החייב בחדלות פירעון או שביצוע הפעולה הביא אותו לחדלות פירעון.

• השאלה המרכזית בה עוסק פסק הדין היא **האם שדרוג מעמדו של נושה מבחינת סדר הנשייה (קרי הפיכתו מנושה רגיל לנושה מובטח) יכול להיחשב לפעולה הגורעת נכסים מקופת הנשייה לפי סעיף 220 לחוק חדלות פירעון**.

• ביחס לשאלה זו, ביהמ"ש מציין כי מאז חקיקתו של חוק חדלות פירעון אין פסיקה מפורשת מצד ביהמ"ש העליון בעניין, אך ישנה תשובה ברורה לכך בפסיקה ביחס לפרשנות **סעיף 96 לפקודת פשיטת הרגל [נוסח חדש], התש"ם-1980 ("הפקודה")** שקדם לסעיף 220 לחוק חדלות פירעון ושעליו הוא מתבסס.

• בשורה של פסקי דין פירש ביהמ"ש העליון את סעיף 96 לפקודה, שעניינו ביטול הענקות (קרי, פעולות הגורעות נכסים מקופת הנשייה) כחל גם כאשר בפועל לא נגרע נכס מקופת הנשייה, אלא "רק" שודרג מעמדו של נושה רגיל לנושה מובטח.

• כך למשל נפסק בע"א 8175/19 **שלמה נ' ליאור מזור - הנאמן על נכסי החייב** (24.5.2020) **"דוק, פעולה לשדרוג מעמדו של נושה קיים, כדוגמת הפיכתו לנושה מובטח, עשויה להוות הענקה בטלה לעניין סעיף 96 לפקודת פשיטת רגל (מאחר שהיא מביאה לגריעה חלקית של נכס מקופת חדלות הפירעון)"**.

• כלומר גישתו של ביהמ"ש העליון, בפרשנות סעיף 96 לפקודה, היא כי גריעת נכסים מקופת הנשייה אין פירושה אך ורק נטילת כספים מתוך הקופה, **אלא גם שדרוג מעמדו של נושה רגיל למדרגת נושה מובטח**, משום שבדרך זו הוא מקטין את חלקם של הנושים האחרים בעוגת הכספים לחלוקה.

• השופט ברנר קובע כי החלפתו של סעיף 96 לפקודה בסעיף 220 לחוק חדלות פירעון לא הביאה לשינוי בדיון החל, זאת למרות שהם משתמשים בטרמינולוגיה שונה. **"הרציונל העומד בבסיס שני הסעיפים הללו נותר על כנו - הגנה על מסת הנכסים של חייב חדל פירעון לטובת כלל נושיו ומניעת כל פגיעה בקופת הנשייה, בין בדרך של נטילה ובין בדרך של שדרוג מעמדו של נושה אחד על חשבון האחרים"**. משכך, **שדרוג מעמדו של נושה יכול להיחשב כפעולה הגורעת מנכסי קופת הנשייה גם בהתאם להוראות סעיף 220 לחוק חדלות פירעון**.

• לאחר קביעה זו מתפנה ביהמ"ש לבחון האם תנאיו של סעיף 220 לחוק מתקיימים במקרה הנוכחי על רקע הראיות שהוצגו:

• **ביחס לתנאי הראשון** - ביהמ"ש קובע כי לא ניתן לראות בהלוואה שניתנה על ידי הגב' אלפר לחברה בשנת 2015 או בויתור על השעבוד לטובתה בשנת 2016 כתמורה הולמת ביחס לפעולת רישום השעבוד שהתבצעה רק ביום 14.3.2019.

לפי ביהמ"ש בעת שנרשם השעבוד מחדש לטובת המשיבה לא ניתנה על ידה כל תמורה לחברה בגין כך, ולא ניתן "למתוח קדימה" עד לשנת 2019, את התמורה שנתנה המשיבה לחברה בשנת 2015 או בשנת 2016. לפיכך, ביהמ"ש קובע כי התנאי הראשון מתקיים וכי לא ניתנה תמורה לחברה בעד רישום השעבוד.

- ביחס לתנאי השני - הבקשה למתן צו פתיחה בהליכים הוגשה ביום 8.1.2020, ואילו השעבוד נרשם מחדש בספרי רשם החברות ביום 14.3.2019. כלומר, מאז הרישום ועד לתחילת הליכי חדלות הפירעון חלפו פחות משנתיים. ביהמ"ש מציין כי אין כל חשיבות לשאלה מתי בדיוק חתמו הגב' אלפר או החברה על מסמכי השעבוד, שכן **מה שקובע הוא המועד בו נרשמה הפעולה אצל רשם החברות**. לפיכך, ביהמ"ש קובע כי גם התנאי השני מתקיים - **מועד ביצוע הפעולה חל בתקופה שתחילתה שנתיים לפני מועד הגשת הבקשה לצו לפתיחת הליכים**.

- ביחס לתנאי השלישי - השאלה הנבחנת בתנאי זה, היא **האם החברה הייתה מצויה במצב של חדלות פירעון במועד הפעולה** ולא שאלת הידיעה או אי הידיעה של הנושה אודות מצבה של החברה. ביחס לשאלה זו, קיימת לפי סעיף 220(ב) לחוק, חזקה לפיה הנטל להוכיח האם החברה הייתה סולבנטית בשנתיים שקדמו למועד הבקשה לפתיחת הליכים מוטל על מי שטוען זאת, כלומר בעניינו היה על הגב' אלפר להוכיח כי החברה הייתה סולבנטית ולא על הנאמן להוכיח פוזיטיבית כי החברה הייתה בחדלות פירעון. ביהמ"ש קובע, לפי הראיות השונות שהובאו בפניו, כי הגב' אלפר **לא השכילה לסתור את חזקת חדלות הפירעון של החברה**, ולא הוכיחה כי החברה הייתה בעלת כושר פירעון במועד רישום השעבוד לטובתה ביום 14.3.2019. ביהמ"ש מציין שלעניין חדלות פירעון, די בקיומה של חדלות פירעון תזרימית, גם אם מבחינה נכסית, שווי נכסיו של התאגיד עולה על גובה התחייבויותיו. לאור האמור, גם התנאי השלישי מתקיים בעניינו.

- לסיכומו של דבר, ביהמ"ש מגיע למסקנה כי התמלאו שלושת תנאיו של סעיף 220 לחוק, ולכן **מורה על בטלות השעבוד שנרשם לטובת המשיבה**, והמשמעות היא שנשייתה הינה נשייה רגילה ולא נשייה מובטחת בחשבון הליווי של הפרויקט. לכן, הכספים העודפים המצויים בחשבון זה יועברו לנאמן לשם חלוקתם בהתאם לסדרי הנשייה.

